

Kanaalzone I-II

onderling, samen met de ondernemers van bedrijventerrein Kampershoek, een bedrijvencontactgroep (BcLK) opgericht dat ook nauwe contacten met de gemeente onderhoudt.

Een stukje ten oosten hiervan vinden we het bedrijventerrein Roermondseweg, met ruim vijftientig hectare oppervlakte genoemd naar de gelijknamige uitvalsweg waarlangs de meeste bedrijven hier gelegen zijn. Richting het centrum, ten westen van de Ringbaan die het bedrijventerrein in tweeën deelt, vinden we voornamelijk gemengde bedrijven terwijl ten oosten van de Ringbaan buiten bedrijven ook perifere detailhandel te vinden is. Weer terug bij de Zuid-Willemsvaart, pal in het centrum

van Weert, ligt het oudste industriegebied van de stad, het vroegere Molenveld. Tegenwoordig staat het terrein bekend onder de naam Kanaalzone I. Zoals al eerder vermeld bestond hier rond de vorige eeuwwisseling al bedrijvigheid, bijvoorbeeld in de vorm van de gombabrieken van de gebroeders Frencken. In het kader van de industriebevordering werd dit gebied in 1960 officieel aangewezen als industrieterrein. Op de eenendertig hectare vinden we voornamelijk gemengde industrie, bouwnijverheid, handel, transport en opslag.

Zowel Kanaalzone I als Kanaalzone II, hier vlak onder gelegen, worden ontsloten via de Ringbaan-West en kennen daarom, ondanks de centrale ligging, weinig problemen met betrekking tot de aan- en afvoer van producten. Met de aanleg van een rotonde wordt de ontsluiting nog eens sterk verbeterd. Kanaalzone II heeft bovendien de beschikking over een laad- en loshaven die met name voor de grotere bedrijven hier van essentieel belang is. Een gedeelte van het vervoer -en dat geldt ook voor Kanaalzone III kan hier dan ook over water plaatsvinden. Ook de laatste van de drie Kanaalzones ontstond in de zestiger jaren en is hoofdzakelijk ingevuld met grootschalige zware industrie als betonfabricage en metaalverwerking.

Savelveld, het laatste industrieterrein, bevindt zich in Stramproy dat tot 1998 nog een zelfstandige gemeente was. In die zin is het dus de laatste aanwinst wat betreft de industrie in Weert. Zo'n twintig bedrijven verschaffen hier werk aan ongeveer vijfhonderd werknemers. Duidelijk mag zijn dat de sterkte van Weert haar diversiteit aan bedrijvigheid en soorten werkgelegenheid is.

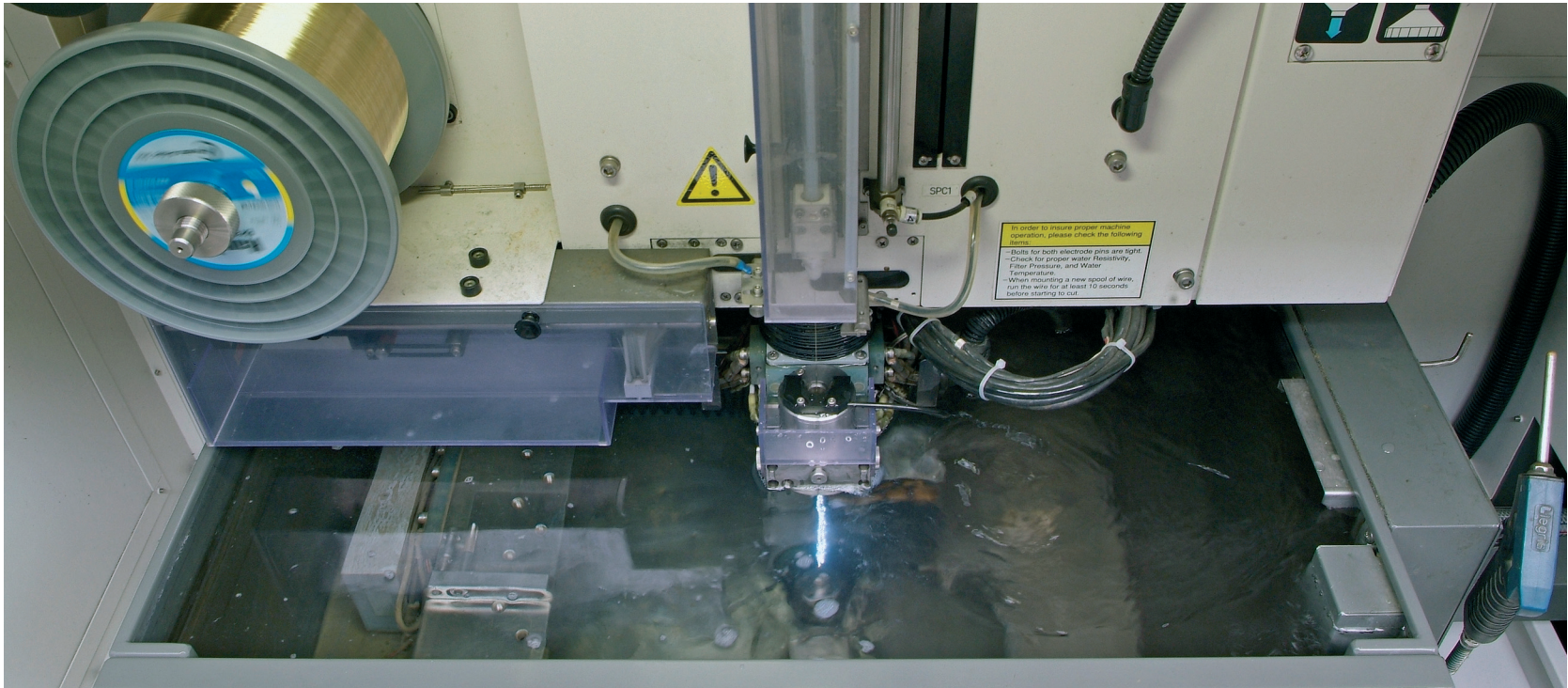
De Weerter economie is niet afhankelijk van een of twee grotere werkgevers. Wat verder opvalt in Weert is dat er ongekend veel bedrijven zijn die hun product of kennis internationaal tot ver

Kanaalzone III

over de Europese grenzen heen verhandelen. Iets waar ze met recht trots op mogen zijn. De mentaliteit die in de voormalige agrarische gemeente en regio van peelwerkers ten opzichte van werk bestond, zit er na al die tijd nog steeds in: opstropen die mouwen en er tegenaan!

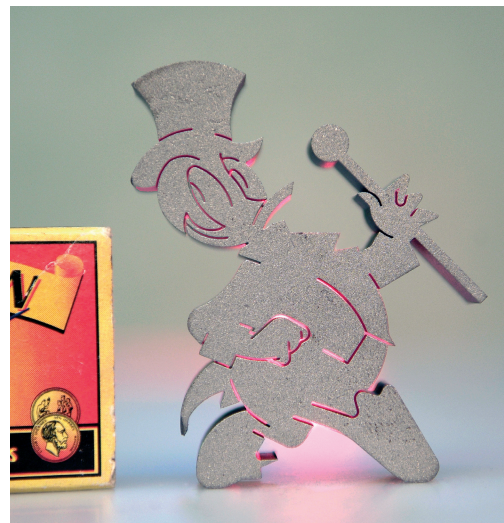
Ondanks de nodige tegenslagen wist Weert ieder keer weer het tij in haar voordeel te keren en brachten vooral bedrijven in de metaal-, elektronica-, bouw- en grafische industrie grote economische voorspoed in deze contreien. Ook nu blijft deze gemeente niet stilstaan waardoor in de nabije toekomst voldoende ruimte blijft voor bedrijvigheid in Weert.

8.2.1 Over draadvonken en spuitgietmatrijzen
Draadvonken, spuitgietmatrijzen; het zijn geen begrippen die je iedere dag hoort. Toch is er een bedrijf in Weert dat gespecialiseerd is in precies die techniek. René Scheepers, John Cardinaal en Frank Lenaers zijn de drie mannen achter Nefratech. Ach, eigenlijk is draadvonken niets meer dan figuurzagen!

Figuurzagen in staal en hardmetaal, dat is draadvonken. Het is een heel precies werkje waarbij vakmanschap absoluut vereist is. Om de spuitgietmatrijzen precies passend te maken, mag je niet meer dan vijf duizendste millimeter afwijken van het patroon! Spuitgietmatrijzen zijn moedermallen voor bijvoorbeeld GSM's of frontjes van een autoradio. Het origineel moet perfect zijn en dan worden de duizenden gegoten modellen ook perfect. Wijk je meer dan een paar duizendste millimeter af, dan past het niet, is de mal waardeloos en totaal onbruikbaar." Er is een aantal bedrijven dat van draadvonken

een specialiteit heeft gemaakt. Het Weerste bedrijf Nefratech is daar een van. We hebben vijf draadvonkers staan die wij persoonlijk bemanen. Veel bedrijven die dergelijke mallen nodig hebben, hebben een eigen, kleine draadvonkdivisie met slechts twee banken. Zodra zij het

werk niet meer aankunnen, worden wij ingeschakeld." Aldus Frank Lenaers. Saillant detail is dat de heren van Nefratech 'hun' producten in het dagelijkse leven regelmatig tegenkomen. "Autoradio's in de merken Opel, Toyota en Ford zijn door onze tussenkomst gemaakt. Dat geldt ook voor menige Nokia telefoontjes en Skill handgereedschap."

De drie mannen van Nefratech blijven gericht op de toekomst en zien met hun specialistische techniek genoeg nieuwe mogelijkheden. "Veel groter dan dit worden we niet, we willen geen personeel. Wel wordt een robot aan onze gelederen toegevoegd. En we gaan ons verder bekwamen in het micro-laseren. We hebben al een voet tussen de deur in de medische wereld, waarbij we gereedschap voor de chirurg willen gaan maken. Dat is een mooie aanvulling op onze huidige werkzaamheden. In dit vak blijf je leren en jezelf ontwikkelen. Dit werk boeit altijd omdat het zo precies moet zijn."

8.2.2 Hoe water in juiste banen wordt geleid

De familie Weegels begon in de jaren dertig een bedrijf in bestratingmaterialen en afwatering. Naarmate Weert groeide, groeide ook deze onderneming. In 1997 werd een belangrijke stap gezet die het bedrijf een andere wending zou geven; het familiebedrijf ging op in de landelijke Struyk Verwo Groep. Salesmanager Willy Bruckers heeft de overname nog meegemaakt. "We zijn ons vanaf toen volledig gaan concentreren op alles wat met water te maken heeft: afwatering en riolering. In 2003 is de naam veranderd in Struyk Verwo Aqua."

Onbewust komt vrijwel iedere inwoner en bezoeker van het centrum van Weert dagelijks in aanraking met het werk van Struyk Verwo Aqua. "We hebben de afwatering verzorgd. Wanneer dit niet naar behoren functioneert, zou je het beslist meteen merken!", aldus de heer Bruckers. Een prestigeproject dat tot ieders verbeelding spreekt, is de luchthaven

Schiphol. "We zijn hofleverancier, hebben kilometers gaten geleverd. Echt een megaproject." Als er één begrip is, dat Struyk Verwo Aqua het beste typeert, dan is dat innovatie. Niet alleen worden nieuwe producten op de markt gebracht, nee, dit Weerter bedrijf zet de toon voor

de dames Weegels, directie tot 1997

de hele branche! "In putafdekkingen hebben we de nieuwe standaard gelanceerd, we hebben elementen voor lijnafwatering ontwikkeld die voldoen aan de laatste Europese richtlijnen. Deze zijn KIWA en KOMO gecertificeerd. Bijzonder is ook de zelf nivellerende putafdekking. Je kent toch wel dat gehobbel op de weg wanneer je met de fiets over een put rijdt? Nu, met onze putdeksels is dat verleden tijd. Deze afdekking blijft de toplaag van het asfalt volgen, ook al zakt de weg naar verloop van tijd een beetje in. Dat is echt uniek." En niet alleen in afwatering maar ook in rioleringssystemen blijft Struyk Verwo Aqua een koploper. Voortdurend worden nieuwe producten ontwikkeld en wordt de kwaliteit aangescherpt. Bovendien investeert het bedrijf enorm veel in certificeringen, zodat kwaliteit altijd gewaarborgd blijft. De toekomst ziet er voor Struyk Verwo Aqua rooskleurig uit. "Medio volgend jaar krijgen we een prachtige nieuwe productielocatie, met de modernste machines. Het neusje van de zalm!"

8.2.3 Becs op Boshoven

Toen Tiny en Ton Bosman in 1979 vanuit de achterhoek in Weert neerstreken, was Boshoven nog een heel landelijk gebied. Basisschool De Vosseberg lag midden in de wei. Een paar kaplaarzen was dan ook geen overbodige luxe bij het wegbrengen van de kinderen. De familie Bosman kwam naar Weert toen Ton bij het beveiligingsbedrijf waar hij werkte promoveerde tot rayonmanager Zuid-Nederland en Weert de uitvalsbasis werd. In zijn vrije tijd was hij echter een verwoed computerliefhebber. Als één van de eersten in Nederland schafte hij een Commodore 64 aan. Al snel had hij het apparaat openliggen en begon hij er aan te sleutelen. Hij bracht een verbetering aan en wanneer leden van zijn computerclub hem vroegen ook hun exemplaar te 'upgraden' of te repareren, dan werd dat vanzelfsprekend gedaan. Van het een kwam het ander en voordat ze er erg in hadden, woonde de familie Bosman tus-

sen stapels toetsenborden, printers en computerkasten. In 1984 moesten ze kiezen: de uit de hand gelopen hobby afbouwen of de baan opzeggen en officieel een eigen computerzaak beginnen. Ze waagden de sprong en aan de Boshoverweg openden ze hun eerste, piepkleine, winkeltje. Mariet van de Paeck van het nabijgelegen benzinestation toonde zich een goede buur, want ze verwees iedereen die een computer nodig had stevast naar Becs, dat staat voor: Bosman Elektronika en Computerservice.

De mond-tot-mondreclame doet zijn werk. Al snel is een grotere winkel nodig en die komt aan de Biest, vlak bij ijssalon Huupkens, waarvan dan ook flink wat wordt geconsumeerd in de loop der jaren. In 1981 koopt de familie een huis in de wijk Boshoven. Ze zien de wijk groeien en elke keer als ze van hun huis naar de winkel gaan, neemt het verlangen toe om in de wijk een eigen pand te kunnen bouwen.

Inmiddels leveren ze ook aan zakelijke klanten, zoals het St. Jans Gasthuis en Nedschroef. Na veel heen en weer gepraat met de gemeente is het in 1997 zover: ze hebben toestemming!

Een jaar later wordt het gloednieuwe gebouw van Becs Computers aan de Schoutlaan nummer 12 feestelijk geopend. Apetrots zijn ze, want zoon Dave, die voor interieurarchitect studeert, bepaalde samen met zijn moeder de inrichting van het pand. Menig uurtje zaten ze aan tafel om ideeën en schetsen en te bespreken, iets waar Tiny Bosman nog altijd met veel plezier aan terug denkt.

Per januari 2005 heeft de zaak een nieuwe eigenaar gekregen: Godain en Marlie Weerts. Zoals de naam al aangeeft, een echte Weertenaar. Het ondernemerschap zit hem in het bloed, en dat heeft hij niet van een vreemde. Hij is namelijk een kleinzoon van het befaamde 'Pudding-wiefke'. Dat zit zo. Godain's opa was vertegenwoordiger voor een Groningse pudding-fabrikant. Toen hij in 1933 plotseling kwam te overlijden, stond zijn vrouw er helemaal alleen voor en moest zichzelf en

haar twee kinderen zien te onderhouden. Doortastend reed ze, uniek in een tijd waarin auto's nog schaars waren en een vrouw achter het stuur al helemaal een zeldzaam verschijnsel was, naar het noorden en regelde dat ze de baan van haar man kon overnemen. Men zag haar graag komen en zo werd ze door haar klanten liefkozend het 'Pudding-wiefke' genoemd. Godain spreekt er vol genegenheid over.

Zelf werkt Godain sinds 1985 voor verschillende landelijk opererende ondernemingen in de ICT-branche, waaronder Wetec en Arteq. Hij vertelt waarom hij viel voor de charmes van het Weertse computer-bedrijf: "Ze hebben een goede reputatie en staan bekend om hun prima service. Je kunt gerust stellen dat iedereen in Weert en omgeving bij Becs een computer heeft gekocht of iemand kent die dat heeft gedaan. Het wil heel wat zeggen als een computerbedrijf na twintig jaar nog bestaat."

Al met al is er voor de familie Bosman in de loop der tijd het nodige veranderd, maar de vriendelijke winkel aan de Biest is er nog steeds en zal daar hopelijk ook nog lang blijven.

8.3 De passantenhaven

De gelukkige bezitters van een jacht hebben de mogelijkheid Weert op een wel heel unieke manier te bezoeken. De passantenhaven ligt maar enkele honderden meters van het stadscentrum verwijderd en biedt dus een prima gelegenheid om de charme van het varen af te wisselen met een wandeling door het stadje. Vanaf de Maas bij Wessem behoeft men daarvoor slechts het kanaal Wessem-Nederweert tot aan de kanalen-viersprong richting sluis vijftien te volgen alvorens men, na enkele kilometers door de Zuid-Willemsvaart en na het passeren van de beweegbare brug, midden in Weert belandt. Dat Weert aan een waterweg ligt, is grotendeels te danken aan Napoleon Bonaparte die, om tot grotere onafhankelijkheid van de door de Engelsen beheerste zeewegen te komen, opdracht gaf tot de aanleg van een verbindings-

kanaal Schelde-Maas-Rijn. De werkzaamheden rond Weert van dit 'Canal du Nord' begonnen in de zomer van 1806, maar werden al in 1811 definitief gestopt. De delen van het kanalenstelsel die intussen gereed gekomen waren, werden later opgenomen in de aanleg van de Zuid-Willemsvaart, een waterweg tussen Maastricht en 's Hertogenbosch. Op vierentwintig augustus 1826, de verjaardag van koning Willem I, vond met groot ceremonieel de officiële opening plaats. De benaming 'bassin' (=havenkom) blijft ook nu nog getuigen van de eens zo grote plannen van de Fransen met Weert.

Uiteraard kan men de goed geoutilleerde haven in Weert ook gebruiken als uitvalsbasis voor een verkenning van de gehele Zuid-Willemsvaart richting 's Hertogenbosch, of misschien interessanter, over België naar Maastricht.

Houdt er dan wel rekening mee dat er heel wat sluizen op uw weg liggen! Over de honderddertig kilometer van 's Hertogenbosch naar Maastricht bedraagt het hoogteverschil namelijk negenendertig meter, hetgeen indertijd de bouw van negentien sluizen vereiste. Dus voor iedere twee meter verval een sluis! Voor wie dat wat teveel van het goede is, blijft natuurlijk altijd de mogelijkheid gezellig in Weert te blijven.

8.4 Sluis 16

Het kanaal de Zuid-Willemsvaart werd tussen 1822 en 1826 aangelegd en loopt vanaf Den Bosch via Helmond naar Weert. In Weert zelf kruist het kanaal de Noordervaart en gaat verder in zuidwestelijke richting, naar het Schelde-Maaskanaal bij onze Belgische burenen. Via Bocholt en Eisden mondt het water van de Zuid-Willemsvaart uiteindelijk uit in de Maas in

Maastricht. De lengte van het Nederlandse gedeelte is zo'n 79 kilometer, het Belgische deel telt ongeveer 43 kilometer. Het Nederlandse gedeelte van het kanaal bestaat uit rechte stukken gesierd door mooie bomenrijen en uitzicht op verderafgelegen dorpen, het Belgische gedeelte voert door een prachtig en eenzaam landschap met veel natuurschoon. De snelweg die er van 's Hertogenbosch tot Nederweert langs loopt, is wel nadrukkelijk aanwezig. Daar staat echter tegenover dat de sluisen en bruggen vlot bediend worden, onnodig lang wachten is er zelden bij. Nederweert heeft een kleine passantenhaven en Weert heeft een goed uitgeruste jachthaven.

De sluisen die bij de Zuid-Willemsvaart horen zijn met name geschikt voor de zogenaamde Kempenaars, vrachtschepen van 50 x 6.60 meter met ongeveer 550 ton laadvermogen.

Een Kempenaar past precies tussen de sluisdeuren. Sluisen zorgen voor een vlotte doorgang van het scheepvaartverkeer en worden op dit traject vaker gebouwd op de kruising met een bestaande weg. Het hoogteverschil over de gehele Zuid-Willemsvaart bedraagt zo'n 40 meter, maar omdat normaliter niet meer dan twee meter verval wordt berekend voor de doorgang van vrachtschepen, dienden er 21 sluisen gebouwd worden om het hele traject soepel te kunnen afleggen. Inmiddels zijn er sluisen verdwenen en weer bijgebouwd om modernisering en efficiency te bevorderen. In deze tijd zijn er 19 sluisen te tellen over het gehele traject van de Zuid-Willemsvaart. Sluis 15 ligt in Nederweert en Sluis 16 ligt in Weert, relatief dicht bij het centrum van de stad. De ophaalbrug van Sluis 16 is gebouwd zodat een persoon de brug en de sluis kan bedienen.

8.5 Weert aan het water

De grote havens van Nederland, in Amsterdam en Rotterdam, verbinden Nederland met de rest van de wereld. De havens zijn al eeuwenlang van groot economisch belang, maar hoe worden alle geïmporteerde goederen naar de rest van het land, en verder, naar de rest van Europa vervoerd? Vervoer over de weg is vandaag de dag de meest voor de handliggende optie maar ooit moesten we het zonder de autosnelwegen doen. Transport vond vooral plaats over water, over de Maas bijvoorbeeld. Maar deze vaarrou-te voldeed niet en zo rond 1800 ontstond het idee om een kanaal te graven. In 1819 was het de inspecteur-generaal van Waterstaat, ir. A. Goudriaan, die het plan presenteerde voor de Zuid-Willemsvaart, een 122 kilometer lang kanaal van Maastricht tot Den Bosch. Zeven jaar later bevoer het eerste schip de nieuwe wateren. Wie vandaag de dag het kanaal helemaal afzwemt, komt in België uit.

Voor Weert was de aanleg van de Zuid-Willemsvaart een wedergeboorte. Een nieuwe wereld ging open: de wereld van het noorden. Tot die tijd was Weert altijd enigszins afgeschermd van alles wat aan de andere zijde van de Peel lag. Er was een duidelijke hang naar de zuiderburen; zowel op economisch als op cultureel gebied lagen hier sterke banden. Met de aanleg van de Zuid-Willemsvaart kwam voor Weert een goede verbinding met noord en zuid tot stand. Weert kwam weer tot leven. Schippers kenden de stad van 'paal 60', de markering dat men precies op de helft van het traject Maastricht en Den Bosch was.

Het vaarverkeer in Weert werd drukker en drukker. De volksschuit uit Den Bosch deed drie keer per week Weert aan, de verbinding Helmond-Weert kwam op gang en in 1864 voer de schroefstoomboot Maastricht-Rotterdam door de Weertse wateren. Het logische gevolg is dat er handel ontstond en de industrie vanaf dat

Firma Visser

moment floreerde. Bepalend voor het stadsgezicht van Weert is de haven. Het Bassin werd in 1827 aangelegd, maar al snel voldeed die ene haven niet langer aan de grote behoefte en werd in 1865 een tweede aangelegd. In 1966 is de oudste haven gedempt en is een nieuwe haven in de omgeving van sluis 16 aangelegd. Later, in de negentiger jaren, is het Bassin weer uitgegraven, louter en alleen als passantenhaven voor de pleziervaart.

Het Bassin is de thuishaven van de familie Visser. De broers Wim en Auke zijn de derde generatie in een echte schippersfamilie, alhoewel ze nu hun 'schaapjes op het droge hebben'; ze varen niet meer, maar runnen nu een bedrijf aan wal. Samen vertellen ze hoe de haven van Weert hun leven aldoor beheerst heeft, zoals dat voor zoveel families geldt die hun brood verdienen dankzij deze Zuid-Willemsvaart. "Het is allemaal begonnen met opa", begint de oudste broer Wim het verhaal. "Na de oorlog was hier alles kapot gemaakt en er moest opnieuw ge-

bouwd worden. Dat was de aanleiding voor de zand- en grindwinning hier in Limburg langs de Maas. Opa deed zelf het zand opscheppen van de bodem. Destijds lag dat zo'n twee tot drie meter diep, tegenwoordig is dat al vijftwintig meter diep. Hij voer dat vervolgens naar zijn afnemers, veelal betonfabrieken in Weert en Nederweert. Alles ging over het water, natuurlijk. Wat had je anders? Paard en wagen, daar kom je niet ver mee als je zo'n bergen zand moet vervoeren. Maar de schepen waren ook niet zo groot als nu, vergis je niet. Waar opa mee voer, wordt nu verbouwd tot pleziervaart. En kranen hadden ze ook niet, heel vroeger werd werkelijk alles met de hand gedaan. Het overslaan van dat grind of zand was echt zwaar werk."

Toen opa Visser ouder werd, waren het de vader en de oom van Wim en Auke die het familiebedrijf voortzetten. Ze waren lange dagen van huis, maar de zoons raakten aan het leven gewend. Auke vertelt: "Pa ging 's maandags weg en kwam vrijdag thuis. Wij gingen niet

naar een internaat, zoals dat voor schipperskinderen gebruikelijk was. Nee, mijn ouders hadden een huis gezocht in Maasbracht, een echt schippersdorp in die tijd. Mijn moeder bleef bij ons, als pa varen was. Later hebben pa en zijn broer de schepen verkocht en zijn ze zich helemaal gaan toeleggen op de vaste overslag en de verkoop. Ze begonnen een zand- en grindhandel, op de plek waar we nu nog steeds zitten."

De schepen werden groter en het Bassin werd de thuishaven voor allerlei schepen die hier kwamen lossen. Voornamelijk was dat zand en grind van de Maasafgravingen, maar later bijvoorbeeld ook graan en mais voor een nabij gelegen veevoederfabriek. In de jaren '80 van de vorige eeuw was er een ware hausse in de bouw. De grind- en zandwinning in de Maas vierde hoogtij. De familie Visser had zelf geen eigen schepen meer, ze droegen zorg voor de overslag aan wal en voor het transport naar de gebruikers. Maar daar zou verandering in komen. "Oom werd ziek en

hij werd voor een groot gedeelte afgekeurd. Hij heeft toen een schip teruggekocht. Stilzitten kon de man niet en met het schip varen, was precies wat hij nog wel wilde en kon. Het bloed kruipt toch waar het niet gaan kan, niet-waar? Dat ging goed, tot begin jaren negentig. Toen kreeg de economie zo'n oplawaai, daar waren veel bedrijven niet tegen bestand. Wij kregen het ook zwaar. In die tijd is mijn oom toen ook definitief gestopt met varen."

De tijd brak aan dat Auke 'in de zaak stapte'. Het was een logische stap; zoals dat bij zoveel ondernemersgezinnen gaat, de kinderen nemen het roer over. "Nou, vanzelfsprekend...ik ben geen echt schipperskind. We hadden gewoon een huis, gingen gewoon naar school. Ik had van alles kunnen worden. Maar ik had een grote handicap: ik leerde niet graag. Mijn moeder is altijd een pientere vrouw geweest, ze stimuleerde ons ook om hard te werken op school. Maar ik gooide er met de pet naar. Ik was blij toen ik achttien was en hier op de

vrachtwagen kon komen rijden. We hadden namelijk vrachtwagens die het zand en grind van de schepen naar de klanten moesten brengen. Ik deed niets liever." Wim kwam later ook in de zaak en het duurde niet lang of de broers waagden de sprong in het diepe en namen de zaak samen over. "Pa heeft nog een aantal jaren op het schip van mijn oom gevaren, tot hij de zestig voorbij was. Maar toen was het ook welletjes. Auke en Wim verdeelden de taken: Auke ging zorgdragen voor het transport over de weg en Wim bemande de overslagplaats en de winkel. Hij zou de klanten bedienen en nieuwe klanten winnen. Die taakverdeling werkt tot op de dag van vandaag uitstekend. En het samenwerken? Dat gaat uitstekend. "We houden van de vrijheid, het buiten werken. En dat je samen met je broer zoiets kunt presteren, dat is magnifiek. We halen hier echt onze voldoening uit." En pa? "Hij werkt niet veel meer, maar toch komt hij regelmatig even langs om te helpen. Hij is 72 jaar oud, maar nog kerngezond en zeer vitaal. Kijk, de machines doen tegenwoordig

het werk. Maar als een klant komt die zakken cement (van 25 kilo) nodig heeft en het is druk, staat hij meteen paraat, en als het snel moet, tilt hij ze met twee zakken tegelijk!" Auke en Wim zijn en blijven echte schipperskinderen. Ook al hebben ze zelf geen 'scheepjes' meer, ze kennen het jargon als geen ander. En ze staan altijd paraat. "De schipper belt ons als hij ongeveer een uurtje van ons verwijderd is. Dan begint voor ons het werk. Checken of de kraan gesmeerd is, diesel erin? Klaar? Grijpen en lossen, maar!"

De firma Visser is vandaag de dag nog de enige echte gebruiker van het Bassin te Weert. Het zand en grind dat hier gelost wordt, is bestemd voor groothandels, aannemers, maar ook voor particulieren. Aan het Haveneind kan iedereen die maar wil zand en grind komen laden. Eventueel een zakje cement erbij. Daarnaast heeft de firma Visser zich ook toegelegd op de verkoop van siergrind, bestrating en decoratiestenen als maaskeien, graniet en lavabrokken.

8.6 Vooruitstrevend in constructie

Het zijn de vele familiebedrijven die het ondernemerschap in Weert een gezicht geven. Wullems Constructie & Plaatwerken is één daarvan. In 1960 begon de heer Wullems met het verrichten van licht constructiewerk in een schuur. Zijn zaak had succes en al gauw werd het takenpakket uitgebreid met zwaarder constructiewerk en reparatiewerkzaamheden. Sinds 1979 is de onderneming gehuisvest aan het Haveneind 4 in Weert, in een bedrijfspand

met een totale oppervlakte van ongeveer 2400 vierkante meter.

Wullems Constructie & Plaatwerken heeft de laatste jaren een sterke groei doorgemaakt. "In 1986 heb ik het bedrijf overgenomen van mijn vader", vertelt Wullems. "We werkten toen met vier man, tegenwoordig hebben we 25 mensen in dienst." Wullems Constructie heeft zich in de loop der jaren gespecialiseerd op het gebied van constructiewerkzaamheden voor machine- en apparatenbouw, in staal en roestvrijstalen materialen. "We verrichten constructiewerk voor uiteenlopende bedrijven in de industrie, waarbij we als co-maker fungeren. We denken mee over de ontwikkeling van de producten van onze klanten, met het doel deze nog efficiënter te maken en waar mogelijk kosten te besparen."

Innovatie staat bij de constructiespecialist uit Weert hoog in het vaandel. Stilstaan is achteruitgang; onder dat motto werd het neusje van de zalm, een CNC-lasersnijmachine in huis

gehaald. "Deze laser kan de meest gecompliceerde figuren snijden, ook wanneer die met klassieke snijmethodes onmogelijk realiseerbaar zijn. Het was een apparaat dat we, omdat we onze vooruitstrevende reputatie waar willen blijven maken, persé in huis wilden hebben." Maar hoeveel techniek Wullems ook in huis heeft, het draait toch allemaal om mensen en hun vakmanschap. "Dit is echt een familiebedrijf dat getypeerd wordt door korte communicatielijnen. We werken nauw samen en bundelen onze krachten. De sterke marktpositie van dit bedrijf is een optelsom van technische hoogstand, expertise en jarenlange ervaring. Met onze machines hebben we de klanten heel veel te bieden, maar het is de expertise van onze mensen die de meerwaarde biedt. We hebben goede vakmensen in huis, en van vakmensen moet je het in deze branche toch hebben."

8.6.1 Sterk transportwerk

Jos Kluitmans begon in 1935 in het Noord-Brabantse Haaren met paard en wagen kolen te vervoeren, wat na de oorlog werd voortgezet met vrachtwagens en uitgebreid met zand, grind en vee. Door de wederopbouw van Nederland was er grote vraag naar bouwmaterialen, waarop hij besloot zich daar in te specialiseren.

Van zijn zeven zonen ging uiteindelijk Bart verder met Kluitmans Internationale Transporten B.V. Hij runde tot maart 2003 samen met zijn vrouw Annie het bedrijf en bouwde het uit tot een bloeiende onderneming. Eind jaren '60 werd een grote klant binnengehaald: de dakpannenfabriek in Weert. Dit bracht intensief transport naar Duitsland met zich mee, in de hoogtijdagen liefst twintig ritten per dag. Uitbreiding met een Weerter dependance bleek wel zo efficiënt.

Toen in 1977 tegenover de pannenfabriek aan de Hoolstraat plaats vrij kwam, aarzelde Kluitmans geen moment en kocht het terrein. Nog datzelfde jaar verhuisden Bart en Annie

met hun zoon en dochter naar de nieuwe locatie. Na een paar jaar werd de vestiging in Haaren verkocht en was de overgang definitief. Kluitmans vervoert behalve dakpannen

ook alle andere soorten bouwmaterialen, van rioleringsbuizen, straatstenen en betonelementen tot bordessen. Ze zijn trots op hun langdurige relatie met klanten, die verder gaat dan louter het van A naar B brengen van spullen. Zoon Ariën raakte ook beziel. Hij volgde een logistieke opleiding, haalde zijn groot rijbewijs en deed de nodige praktijkervaring op voordat hij in 2003 zijn vader opvolgde als directeur.

Als Brabants jongetje was het voor Ariën beslist even wennen in Weert. Maar mede door het goede contact met de buurtbewoners, ontstond gaandeweg toch een warm gevoel. Dat werd nog versterkt toen hij zijn vrouw Sandra leerde kennen, een echte 'Altweertse'. Inmiddels heeft hij noch zijn ouders enige behoefte om terug te keren naar hun geboortestreek. Ze wonen naast elkaar in, jawel, Altweeterheide en voelen zich daar prima thuis. Overigens zijn er meer familiebanden in het bedrijf, ook het personeel is soms aan elkaar verwant; zo zijn er diverse broer-duo's en vader-zoon combinaties in dienst of in dienst geweest.

8.6.2 Breed in banden

Een echt Weerts familiebedrijf, zo mag je Peter Stultiëns Banden terecht noemen. Pa, ma en de drie kinderen Stultiëns werken allemaal mee in de bandenzaak. En dat heeft zijn reflectie op de sfeer die er heerst. Wie er ook binnenloopt, iedereen voelt zich in deze joviale omgeving meteen op z'n gemak. Het persoonlijke contact met de klant staat bovenaan. "Peter geniet ruime bekendheid in Weert en omgeving" aldus zijn vrouw. "De zaak is flink gegroeid. Anno 2005 werken hier maar liefst zeventien personen die hun vak uitstekend verstaan."

Peter Stultiëns begon zijn bandenverkoop en – reparatiebedrijf in 1988, toen had hij al 27 jaar ervaring in de branche erop zitten. Ja, hij is door de wol geveerd en kent iedere band van binnen en van buiten. Hij startte met één werknemer en daarbij verzorgde zijn vrouw de administratie. Maar Peter Stultiëns Banden is in de loop der tijd flink uitgebreid. Vorig jaar nog werd het bedrijfspand verbouwd en voorzien van een ver-

lengde uitlijnstraat, drie nieuwe poorten aan de voorkant van de truckwerkplaats plus nieuwe werkvloeren en bestrating.

Dat allemaal om iedere klant nog beter van dienst te kunnen zijn. "Want klanten vinden hun weg naar Peter Stultiëns Banden wel", bevestigt mevrouw Stultiëns. "We mogen transportbedrijven en bedrijven met industriële voertuigen (denk hierbij aan heftrucks of landbouwvoertuigen en –machines) tot onze klantenkring reke-

nen, alsook vele particulieren. Allemaal worden ze door deze Weertse bandenspecialist op hun wenken bediend."

"Klanten kunnen hier een uitstekende service verwachten. We hebben geen negen tot vijf mentaliteit. Openingstijden, ach... als we hier zijn, kan de klant in principe terecht. Voor vrachtwagens en bedrijfswagens hebben we een 24-uurservice en zijn we altijd stand by. De ondernemer die afhankelijk is van een wagenpark, wil daar ook een zo groot mogelijk rendement mee halen en dan kun je geen pech onderweg veroorloven. Wij zorgen ervoor dat problemen snel opgelost worden zodat de chauffeur zo snel mogelijk weer de weg op kan."

8.6.3 Van kolenhandel tot gassen en lassen

Limburg was vroeger de plek bij uitstek waar je met de verkoop van kolen geld kon verdienen. De brandstof werd (bij wijze van spreken) om de hoek uit de grond gehaald en langs de straten verkocht. Zo'n kolenhandel was ook de broodwinning van opa Jos van Aubel. Vanaf 1938 heeft hij, samen met zoon Peter, de straten van Weert verkend om kolen en olie aan de man te brengen. Maar de kolendelving stopte en de inkomsten moesten hier in Limburg uit andere bronnen komen. Van Aubel paste zich aan, de zaak werd uitgebreid met de verkoop van gassen en later alle soorten las- en snijmaterialen tot de verkoop, reparatie en onderhoud van elektrische las- en snijapparatuur toe. En dat doet kleinzoon Peter-Paul van Aubel anno 2005 nog steeds.

“Je moet met je tijd meegaan, brengen wat de markt vraagt”, vertelt Peter-Paul van Aubel. “Wij verkopen meer dan 250 gassoorten en mengels, aan bedrijven en fabrieken vooral.

Die brengen we ook zelf, in enorme, manshoge cilinders. Wekelijks halen we, met onze vrachtwagen, de lege op en vervangen ze weer door volle cilinders. In Weert, maar ook in midden Limburg, Brabant en de Belgische grensstreek. Tevens rijdt onze servicewagen met grote regelmaat naar klanten voor kleine gasleveringen maar vooral voor onderhoud, reparaties en keuringen van lasapparatuur en gasdistributiesystemen op locatie. Daarnaast hebben we hier, aan de Graafschap Hornelaan 150 ook een

winkel waar we aan afhaalklanten, voornamelijk bedrijven en particulieren, leveren. Gasflessen, maar ook alle mogelijke las- en snijapparatuur.”

Een zaak die met potentieel gevaarlijke producten werkt, moet veiligheid hoog in het vaandel hebben staan. “De milieu- en veiligheidseisen worden steeds weer aangescherpt en wij passen ons daar natuurlijk altijd bij aan. Het personeel is extra opgeleid in het omgaan met gevaarlijke stoffen.” Peter-Paul van Aubel heeft de lat voor zichzelf en zijn zaak nog iets hoger gelegd, want Peter van Aubel gas- en lastechniek is VCA-gecertificeerd. Een garantie dat alles volgens Arbo-regelgeving en specifieke voorschriften gebeurt.

Heeft Peter-Paul van Aubel een echt Weerts bedrijf? “Nou en of! We komen uit Weert en werken hier al tientallen jaren onder onze familienaam. Kwaliteit overwint alles, zo wil ik bekend staan. Mensen moeten weten dat we degelijke, duurzame materialen leveren, zonder twijfel.”

Zuken B.V.

8.6.4 Belangrijke schakel in technologische keten
 Het van origine Japans bedrijf heeft sinds 1981 een vestiging in Nederland welke drie jaar geleden naar Weert verhuisde vanwege de gunstige ligging ten opzichte van internationale verbindingswegen en vliegvelden. Paul Jorissen, manager Benelux, legt uit waarom het een fascinerende branche is: " Wij ontwikkelen en verkopen EDA software, Electronic Design Automation. Deze software staat aan de basis van vele producten voor bijvoorbeeld de consumentenmarkt (mobiele telefoons, DVD-recorders, digitale camera's), het bedrijfsleven, de automobielindustrie (3D technologie), de medische wereld en defensie.

Door een nauwe samenwerking met onze klanten zijn wij continu op de hoogte van de meest

Looymans Laswerk

innovatieve gebeurtenissen op het gebied van elektronicaontwikkeling. In de dertig jaar dat het bedrijf bestaat is er enorm veel veranderd, vergelijk de eerste computers maar met de computers van nu. Het gaat om snelheid, precisie, efficiency, functionaliteit en compactheid. Daarover buigen zich dagelijks een paar honderd specialisten in onze ontwikkelcentra in Japan, Korea, Duitsland en Engeland."

8.6.5 Laswerk kent vele toepassingen

Looymans Laswerk werd opgericht in 1996. Theo Looymans werkte bij een groot bedrijf waar de lasunit onderdeel van uitmaakte. Toen een reorganisatie aan de orde was, nam hij zijn kans waar en besloot de productieafdeling over te nemen en zelfstandig verder te gaan. Met succes! Goede kwaliteit en snelle levertij-

den, dat zijn de redenen waarom klanten graag in zee gaan met deze lasspecialist uit Weert.

Al het laswerk wordt uitgevoerd in de eigen goed geoutilleerde werkplaats. Zo staat er een C&C gestuurde kantbank van vier meter lang, waar de producten zowel seriematig als projectmatig in worden gezet. Knippen, snijden en ponsen, alles gebeurt in eigen beheer. Las- en constructiewerkzaamheden worden veel uitgevoerd in het kader van de milieutechniek.

Zo maakt Looymans Laswerk olie- en vetafscheiders en putafdekkingen, een karwei dat zeer nauw luistert vanwege de hoge wettelijke normen. Het bedrijf voert daarnaast ook licht constructiewerk uit, zoals spanten voor gebouwen en mallen voor de utiliteitsbouw.

8.6.6 Handvaardige ontwerpers

Mark Stribos, gevestigd aan de Peelterbaan, vormt inmiddels de vierde generatie van meubelmakers en vormgevers. Het begint bij zijn overgrootvader 'Neerke' Stribos, die rond 1890 naast zijn café in de Beekstraat schitterend bewerkte woonwagens bouwde. Neerkes zoon Harry, bijgenaamd 'de Plak', volgt zijn vader op. De aandacht richt zich steeds meer op het bouwen van woningen en het bedrijf groeit uit tot vijftiendertig medewerkers. Harry's zoon René is in de jaren van de wederopbouw na de tweede wereldoorlog een alom gerespecteerd architect. Van zijn hand stamt het eerste flatgebouw in Weert.

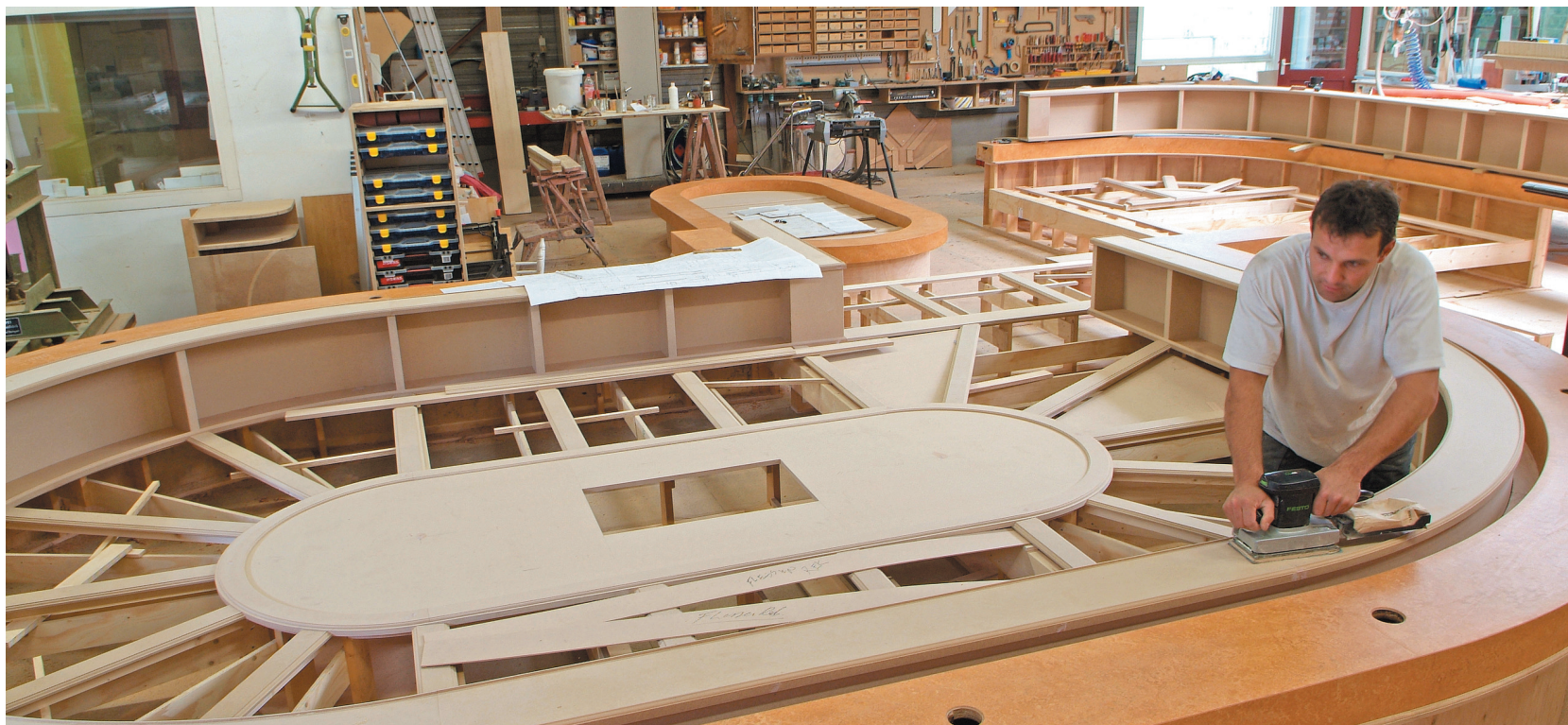
Een pand met drie woonlagen aan De Dries nummer 2, dat nog altijd in gebruik is. René Stribos overlijdt in 1980, waarna zijn oudste zoon de zaak aan de Wilhelminasingel nog zeven jaar draaiende houdt. In 1987 verdwijnt

het bedrijf tijdelijk uit zicht, om in 1991 een geslaagde comeback te maken onder leiding van Mark, de jongste zoon van René.

Na het behalen van de benodigde papieren, is hij het die de machines weer onder het zeil vandaan haalt. Hij blaast het stof eraf en gaat aan de slag. Dankzij de vroegere klanten van zijn vader kan hij de draad weer oppakken en het

bedrijf nieuw leven inblazen: "Ik ben een aantal mensen zeer erkentelijk: mevrouw Weegels, van de betonfabriek, omdat we daar de apparatuur mochten opslaan en ik van daaruit ook voor mezelf kon beginnen en de firma Pinmaekers, omdat ik van hen veel heb geleerd, onder andere over horeca-interieurs. Het boeiende aan dit vak vind ik het voortdurende streven naar het perfecte werkstuk, zowel bij moderne ontwerpen als authentiek meubel- en timmerwerk. Het geeft elke keer weer veel voldoening om de wensen van mijn opdrachtgevers, zowel particulieren als bedrijven, te verwezenlijken." Of het nu gaat om een demontabele hoogglans toog, het in oude glorie herstellen van de ramen van Hotel Jan van Weert of een hypermodern bureau zonder één haakse hoek: aan de kwaliteit doet Mark geen concessies, maar verder geldt: kan niet, bestaat niet. En wie weet... komt het pand aan De Dries ooit beschikbaar als atelier!

8.6.7 Hoe alles reilt en zeilt

Patrick Camp heeft een heel oud en bijzonder beroep: hij is tentenmaker. Zijn bedrijf heet Camp Weerter Zeilmakerij. De specialisatie is het vervaardigen van grote festivaltenten en circustenten. Geen afmetingen en geen constructie zijn deze ambachtsman uit Weert te gek.

“Dit vak leer je nergens”, aldus Patrick Camp. “Er is simpelweg geen opleiding voor. Gewoon doen en blijven doen, dan word je alsmaar beter. We begonnen met het eenvoudige werk, vrachtwagenzeil en recht-toe-recht-aan tenten. Die maken we overigens nog steeds, hoor. Maar we hebben ons toegelegd op de membraantenten waarbij het doek tweezijdig gespannen wordt. Deze tenten worden veelal gebruikt voor festivals. Klanten uit de hele Benelux en Duitsland weten ons te vinden.” Patrick voelt zich thuis in zijn eigen zeilmakerij. “Dat is de grote uitdaging. Ik heb mijn eigen zaak opgebouwd en ben heerlijk eigen baas. We werken met zijn tweeën en veel groter hoeft het voor mij ook niet te worden. Nee, ik hou van een klein en gezond bedrijf waarbij ik precies weet hoe alles reilt en zeilt!”

8.7 Toekomstperspectief

Voor de toekomst van de industrie in Weert heeft de gemeente inmiddels al enkele plannen op stapel staan. Als logisch vervolg op het zijn voltooiing naderende Kampershoek is de gemeente volop bezig met de ontwikkeling van een nieuw bedrijventerrein met de naam Kampershoek-Noord. Het toekomstige bedrijvenpark zal een capaciteit van vijftig hectare netto bedrijfsgronden kunnen uitgeven, bestemd voor moderne gemengde bedrijven in de milieucategorie één tot en met vier. De bedoeling is dat het een modern en duurzaam bedrijventerrein wordt met ruimte voor parkmanagement. De keuze voor dit terrein is onder andere te danken aan de gunstige ligging ten opzichte van het stedelijke gebied, de geringere gevolgen voor de natuur, het minimale effect op de verkeersstromen en de belasting van de wegen.

Aan de kruising van de A2 met de Ringbaan-Noord, tussen Weert en Nederweert, heeft de Provincie Limburg inmiddels de naam 'Stads-poort' toegekend. Dit dient in de toekomst een plek met uitstraling, allure en herkenning te zijn met een bijzondere stedenbouwkundige invulling. Voor het ontwikkelen van de Pannenweg in Nederweert, een nieuw bedrijventerrein bij een van de stadspoorten, zoeken Weert en Nederweert vanaf 1999 gezamenlijk naar mogelijkheden. Het terrein wordt circa dertig hectare groot en zal gekenmerkt worden door bedrijven van verschillende grootte maar met een hoog kwaliteitsniveau. Mogelijk zal dit terrein als proeftuin voor een interregionaal samenwerkingsverband kunnen dienen onder de naam 'Een hogere dunk voor het land van Weert en Cranendonck.' In 2001 hebben de gemeenten Cranendonck, Hunsel, Weert en Nederweert een eerste aanzet gedaan om samen te werken aan een aantal belangrijke zaken voor de regio. Doel van deze samenwerking is onder andere om tot een gezamenlijk bedrijventerreinenbe-

Kampershoek-Noord

leid te komen waardoor de regio een plek kan verwerven in de toptechnologie-driehoek Eindhoven, Aken en Leuven. In combinatie met de aanwezige industriële kracht van de vier gemeentes creëert die driehoek de mogelijkheid de industriële activiteit en werkgelegenheid in de regio te behouden. Door de ligging aan de A2 zouden zowel Panneweg als Kampershoek-Noord een goede kans maken deel te nemen aan dit grensoverschrijdend plan.

De bedrijventerreinen zouden zich zo kunnen richten op de kennisintensieve industrie die nu nog haar zwaartepunt in de regio Eindhoven heeft. Datzelfde geldt overigens voor het bedrijventerrein de Kempen dat op korte termijn in oostelijke richting zal worden uitgebreid. Het nieuwe terrein dat zo'n twintig hectare zal toevoegen, kan in tegenstelling tot het oude terrein echter niet voor zware industrie worden benut. Door het naderen van de woonwijk Boshoven/Vrakker-West zullen hier alleen bedrijven van een lagere milieucategorie gevestigd mogen worden. De gemeente investeert niet alleen in

Kanaalzone I

nieuwe projecten. Samen met de ondernemers zetten ze ook de schouders onder het behoud van de oude industriegebieden. Zowel bij bedrijventerrein Savelveld als Kanaalzone I is revitalisering aan de orde. Voor beide terreinen heeft de gemeente in samenwerking met de bedrijven plannen van aanpak opgesteld en is er medefinanciering gevonden bij het Ministerie van Economische Zaken en de provincie. Voor Kanaalzone I heeft men zelfs Europese subsidie ontvangen. Met de revitalisering wordt het karakter van een modern gemengd bedrijventerrein versterkt. Ook de ontsluiting, de bereikbaarheid en de sociale veiligheid krijgen volop aandacht. Het resultaat zal een opgewaarderd gebied zijn dat tegemoet kan komen aan de huidige en toekomstige eisen van bedrijven.

De gemeente Weert heeft momenteel zo'n vierentwintighonderd bedrijfsvestigingen, samen goed voor meer dan zesentwintigduizend arbeidsplaatsen. Behalve industrie vormen ook handel, dienstverlening, bouwnijverheid, landbouw, horeca en toerisme een belangrijk on-

Kampershoek-Noord

derdeel van de Weertse economie. Ter versterking van de retailsector voorziet de gemeente in meerdere vestigingsmogelijkheden. Samen met een woningcorporatie, de eigenaar van het Muntcomplex en de winkeliers richtte zij, onder andere voor dat doel, de stichting Centrummanagement op. Uit de al eerder genoemde samenwerking met Cranendonck, Hunsel en Nederweert is inmiddels ook een regionale retailvisie voortgekomen op basis waarvan de gemeente de verdere mogelijkheden voor (grootschalige) detailhandel beziet.

Medio 2006 zal er een start worden gemaakt met de herontwikkeling op de locatie Stationstraat/Stationsplein. Met de ruim vijftienduizend vierkante meter ruimte voor commerciële doeleinden die in het plan zijn opgenomen, hoopt de gemeente een positieve impuls aan kleine en grote detailhandel te geven en zowel uitstraling als kwaliteit van de bestaande detailhandel te verbeteren. De eerste schetsen zijn wat uitstraling betreft in ieder geval veelbelovend.

8.7.1 Verstand van jagen

“Jachtgeweren zijn er van heel eenvoudig tot zeer kostbaar”, aldus expert Wim Cuijpers, eigenaar van de gelijknamige jachtspecialzaak in Nederweert. “Er zijn diverse factoren die de prijs bepalen. De houtsoort bijvoorbeeld, met als summum Turks wortelnotenhout, en de gravures of goudinleg. Maar het meest belangrijke is natuurlijk het technisch vernuft. Auguste Lebeau Courally uit Luik en de Britse firma’s Purdy en Holland Holland vertegenwoordigen de absolute top in jachtgeweren. Ik ben zelf in het bezit van een exemplaar uit 1964, dat is getaxeerd op 60.000 euro. Van dit model zijn er maar twee gemaakt.” Hij onderhoudt ook wapens, onder andere voor goede bekende Eric Swinkels,

Olympisch Kampioen kleiduivenschieten. Cuijpers, zelf voormalig Europees kampioen, kent hem nog uit het nationale team, waar hij vijftien jaar deel van uitmaakte. Met zijn vader exploiteerde hij tot 1986 Schietbaan De Wildenberg in Weert. Na diens overlijden verkocht Wim Cuijpers de baan en ging zich toeleggen op jachtbenodigdheden en internationale jachtreizen.

Om je jager te mogen noemen, moet je de cursus van de Koninklijke Nederlandse Jagersvereniging met goed gevolg hebben afgelegd. De cursus duurt een jaar en staat bekend als pittig: “Veertig procent haalt het niet.” Wellicht maar goed ook, want jagen moet natuurlijk uiterst zorgvuldig gebeuren. Vandaar dat wordt

nagegaan of je van onbesproken gedrag bent alvorens je de Nederlandse Jachtakte kunt ontvangen. Bovendien moet een aspirant-jager kunnen aantonen dat hij toegang heeft tot een jachtterrein van minstens veertig hectare. Dit om te waarborgen dat de jachtakte ook daadwerkelijk wordt gebruikt waar hij voor is bedoeld. “Evenwicht in de wildpopulatie is belangrijk. Teveel konijnen zorgen voor veel schade aan gewassen. En een overschot aan vossen betekent dat loslopende huisdieren en kippen in landelijke gebieden niet meer veilig zijn. Zelfs in een gecultiveerd land als Nederland is het regelmatig noodzakelijk in te grijpen en de balans te herstellen”, legt Cuijpers uit.

8.7.2 Uit liefde voor de tijd

Na zijn diploma voor Uurwerkmaker te hebben gehaald, begint Ger Nieuwendaal in de vroege jaren '70 zijn bijzondere loopbaan als onbetwiste expert op het gebied van uurwerk-reparatie. Vanuit hun huis op Moesel gaat hij samen met zijn vrouw horloges en klokken repareren voor familie en bekenden. Ger's interesse voor uurwerken was al vroeg gewekt, toen hij als kind rondstruinde in de klokkenfabriek van zijn oom in Hilversum. De mond tot mondreclame doet zijn werk en in 1977 besluit hij het groter aan te pakken: in Budel wordt een pand met een royaal souterrain betrokken. Nog altijd is daar de firma Nieuwendaal & Zn. Uurwerkreparateurs gevestigd, die inmiddels is uitgebreid tot 250m² atelierruimte, wat voor Europese begrippen zeer groot is.

De liefde voor het vak slaat over op zoon Erik en niet zomaar een beetje, maar in volle hevige

heid. Op zijn veertiende is hij al in staat een horloge volledig te reviseren. In eigen land zijn er slechts beperkte mogelijkheden het vak tot in detail te leren, sowieso is uurwerkreparateur een uitstervend beroep dat in Nederland nog

maar door een handjevol ambachtsmensen wordt uitgeoefend. Erik zet daarom koers naar de horlogemekka's Zwitserland en Engeland, waar hij de prestigieuze internationale titel 'Meesteruurwerkmaker' behaalt. Waar Nieuwendaal senior zich toelegt op het repareren en restaureren van antieke klokken en vestzakhorloges, is zijn zoon gespecialiseerd in mechanische horloges uit het duurdere segment.

Ongeveer de helft van hun klanten komt uit Weert, maar van heinde en verre, tot aan de Verenigde Staten toe, weten juweliers, antiquairs, veilinghuizen, verzekeringsmaatschappijen en particulieren hen te vinden. "Het moet deels je hobby zijn dit vak, want er gaan heel wat uurtjes puzzel- en herstelwerk in zitten. Elke keer wanneer een uurwerk weer loopt zoals het moet, gaat ook ons hart even sneller tikken, van puur plezier," vertrouwt Ger Nieuwendaal ons toe.

Koenen en Co

8.7.3 Economische barometer

Als accountant en belastingadviseur weten ze bij Koenen en Co precies wat de economische barometer in de regio Weert aangeeft. "Die staat op goed weer", zegt Adri Jacobs, kantoorleider van de vestiging in Nederweert. De firma die begin jaren '80 werd opgericht door de heer J. Koenen, bestaat inmiddels uit 250 medewerkers verspreid over kantoren in heel Limburg en sinds begin 2005 dus ook in de regio Weert. De adviseurs richten zich op het midden- en kleinbedrijf, vrije beroepsbeoefenaars, de agrarische sector en non-profitinstellingen. "We kennen de Limburgse cultuur, de branches en de specifieke aandachtsgebieden. Bedrijventerrein De Panneweg is een goede plek, de economische groei vindt recht voor onze deur plaats, aangezien steeds meer bedrijven zich in de directe omgeving vestigen." Velen zullen zich hun kantoor op nummer 244 nog kunnen herinneren als 'Het Lichtpaleis',

een lampenzaak die met haar vele lichtjes een duidelijk herkenningspunt vormde langs deze voormalige doorgaande weg naar Helmond.

BBL Beveiliging

8.7.4 Een 'spannend' vak

De agressie neemt toe, de criminaliteit neemt toe. Het aantal inbraken is stijgende naarmate de economie taant. Wie het beveiligingsvak uitoefent, krijgt dagelijks met vele uitdagingen te maken. "Tijdens iedere dienst is er een bepaalde spanning", aldus Frank Feijen van BBL Beveiliging. Tien jaar geleden werd BBL Beveiliging opgericht, vandaag de dag is het een onderneming met ruim zestig medewerkers die voor gerenommeerde bedrijven en instellingen werkt, waaronder de gemeente Weert. "De uitdaging van het vak is om de situatie telkens weer juist in te schatten, calamiteiten te voorkomen en ieder pand of evenement adequaat te beschermen. De kracht van je bedrijf schuilt in de bekwaamheid van je medewerkers, want beveiliging is mensenwerk", aldus de heer Feijen. "Wekelijks worden onze beveiligingsmensen getraind. Ze krijgen praktijktraining, simulatieoefeningen en hondengeleidertraining. Aan gesprekshandling wordt ook veel aandacht besteed, want met praten kun je problemen oplossen voordat ze escaleren. Dit is een prachtig beroep, iedere dag is anders."

8.7.5 Vernuftig kunststof

Wim Kneepkens werkte al twintig jaar bij een kunststof spuitgieterij toen vakbroeder Ton Timmermans hem in 1995 benaderde om zijn spuitgieterij in Nederweert aan de Hulsenweg over te nemen. Hij aarzelde geen moment, herdoopte de onderneming in Technique Plastique en bouwde die samen met zijn vrouw uit tot een bedrijf dat zijn plekje in Europa heeft verdiend als het gaat om technische kunststof onderdelen, variërend van de knopjes op de microfoons die gebruikt worden tijdens Eurotops tot de onderdelen voor projectieschermen. Ook wordt Technique Plastique regelmatig betrokken bij het ontwikkelen van proto-types, zoals de Beertender of het Senseo-koffieapparaat.

Door de hypermoderne aanpak kan het bedrijf de concurrentie met lagelonenlanden weerstaan: "Overdag werken we met personeel en 's nachts draaien de machines onbemand volautomatisch door. Zo kunnen we tegen een scherpe prijs produceren, van kleinere series tot miljoenen onderdelen per week die geëxporteerd worden tot aan China toe."

IX Wonen in Weert

Woeëne in Wieërt

9.1 Woningaanbod

Op bouwgebied is het de laatste jaren relatief rustig geweest in Weert maar waarschijnlijk was dat slechts de stilte voor de storm. Het gonst er tegenwoordig namelijk van de bedrijvigheid en er staan tientallen bouwprojecten op stapel. De tijd van grote uitbreidingen zoals we die in de vijftiger, zestiger en zeventiger jaren zagen zijn intussen een beetje achterhaald. Het nieuwe motto is dan ook 'inbreiding': het voor woningbouw benutten van lege en leegkomende terreinen in de bebouwde kom. Daarbij kan men denken aan hergebruik van bestaande gebouwen die hun oorspronkelijke bestemming verliezen zoals kloosters, verouderde scholen en (stads-)boerderijen. Ook het vervangen van sloopprijpe buurten door nieuwbouw valt onder deze nieuwe noemer. Immers, niet alleen de kwantiteit maar ook de kwaliteit van woningen is op een gegeven moment aan aanpassing toe. Die kwaliteit wordt ook door de gemeente streng in de gaten gehouden. Zo maakt ze iedere vier jaar nieuwe prestatieafspraken met de woningcorporaties en wordt de woningbouw onder de loep genomen in het volkshuisvestingsplan. Bij de opstelling van dit plan, de laatste dateert van 2003, zijn uiteraard ook de uitvoerende instanties zoals de woningcorporaties, zorginstellingen, zorgverleners en adviescommissies betrokken geweest. Globaal samengevat streven de samenwerkende partijen de komende jaren naar voldoende en kwalitatief goede woningen in diverse woningtypen en prijsklassen waarbij zoveel mogelijk rekening wordt gehouden met de wensen van de burgers. Enkele projecten die hierop inhaken zijn:

Beekpoort: eenheid door verscheidenheid.

In samenwerking met een projectontwikkelaar heeft de gemeente Weert de afgelopen periode hard gewerkt aan plannen voor de herontwikkeling van het oude industriegebied Beekpoort. Het terrein aan de Zuid-Willemsvaart werd de afgelopen eeuw voornamelijk gedomineerd door het industriële gebouwencomplex van het Landbouwbelang dat hier in 1913 gevestigd werd. De unieke ligging aan het water biedt dan ook uitgelezen kansen voor de ontwikkeling van een bijzondere stadswijk. Het centrum met de vele winkel- en uitgaansmogelijkheden ligt op slechts enkele minuten lopen hiervandaan en ook het Bassin met zijn horecagelegenheden grenst aan het nieuwe woongebied. Het kanaal zal als kenmerkend element in de toekomstige wijk Beekpoort met een mooie wandelpromenade extra geaccentueerd worden en de oude stalen kraan wordt als souvenir aan Weerts nijvere verleden behouden en ingepast. Het project waarin vierhonderdvijfentachtig koop- en huurwoningen zijn voorzien, zal uit vier deelprojecten bestaan: Beekhof, de Poort van

St. Jozeflaan

Limburg, Beekpoort-Zuid en Beekpoort-Noord. Beekhof is het verst gelegen ten opzichte van de Zuid-Willemsvaart en zal uit zevenenvijftig koopwoningen met tuin bestaan, met één of twee verdiepingen. Centraal in deze buurt komt een kindvriendelijk en sfeervol plein dat als ontmoetingsplaats moet dienen, compleet met bankjes en bomen. De verkoop van deze woningen is inmiddels gestart.

De Poort van Limburg zal gedeeltelijk haar zakelijk karakter blijven behouden, het oude zalencentrum wordt vervangen en er komt een nieuw gebouw voor de huisvesting van CWI, UWV en de dienst Sociale Zaken van de gemeente. Verder verrijzen rondom de Poort van Limburg circa vijfenzeventig koop- en huurappartementen. Beekpoort-Zuid en Beekpoort-Noord komen aan weerszijden van de Zuid-Willemsvaart te liggen en genieten dus het meeste aanzien. Er zullen hier in totaal zo'n driehonderdvijftig tot driehonderzeventig huur- en koopappartementen verrijzen waarvan een deel afgestemd op senioren. De huidige bebouwing op Beekpoort-Noord zal worden vervangen. De moderne en kleinschalige bouwstijl waarvoor gekozen is zal een eigen identiteit en een stedelijke sfeer aan de nieuwe wijk geven. Elk gebouw wordt door een andere architect ontworpen en er zal gebruik gemaakt worden van traditionele materialen als baksteen en hout. De openbare ruimte tussen de gebouwen zal zo autovrij mogelijk gehouden worden, onder andere door de bouw van ondergrondse garages. Bovendien zullen de straten en hofjes royaal worden ingevuld met kwalitatief hoogwaardig straatmeubilair en groen. Ondanks de totaal nieuwe architectuur zal het project prima

Nieuwbouw Wilhelminasingel

passen bij het karakter en de kleinschaligheid van Weert en voor zowel jonge starters, gezinnen en senioren geschikt zijn.

Woonzorgcomplex te Keent

De toename van het aantal ouderen als gevolg van de vergrijzing zal de komende jaren op terreinen als zorg, welzijn, dienstverlening maar zeker ook wonen een belangrijk thema voor de gemeente worden. Ook voor woningcorporaties en andere betrokken instellingen worden onze senioren een steeds belangrijker wordende doelgroep. Vooral de behoefte van ouderen om in de nabijheid van voorzieningen te wonen vraagt om een doelgericht woon- en bouwbeleid. En ook voor zorgbehoevende ouderen die nu nog in tehuizen worden ondergebracht, dienen in de toekomst mogelijkheden te worden geschapen dat men aan huis hulp en verpleging krijgen kan. Naast het reguliere woningbouwprogramma mogen er daarom al enkele jaren extra zorgwoningen worden gebouwd die moeten zorgen voor kortere wachtlijsten in verzorgings- en verpleegtehuizen. Initiatieven uit de particuliere sector blijken daarbij van onmisbaar belang.

Met ruim viereneenhalfduizend woningen in bezit en beheer is Wonen Weert veruit de

grootste woningverhuurder in Weert. Het ziet zichzelf als een vastgoedbedrijf met een maatschappelijke doelstelling en werd in het leven geroepen voor een bepaalde doelgroep. Samen met de gemeente, Land van Horne en de Stichting Ouderenzorg Weert werkt het bedrijf samen aan de realisatie van een woonzorgcomplex rond het kerkplein in de wijk Keent. Naast ongeveer tachtig zorgwoningen zullen ook dertig verpleegplaatsen worden ingepland. In het complex zal het administratiegebouw van het kerkbestuur komen te liggen en ruimte voor een multifunctionele wijkaccommodatie worden ondergebracht. Hierbij wordt met name gedacht aan een wijkgebouw en een soort grand café voor bezoekers. Op deze wijze kunnen de ouderen en zorgbehoevenden onder ons optimaal van hun oude dag genieten zonder daarbij van het maatschappelijk leven uitgesloten te worden.

Laarveld

Ten noorden van de Ringbaan-Noord zal in de nabije toekomst tegenover de wijk Molenakker de nieuwe wijk Laarveld worden ontwikkeld. Momenteel zijn nog een aantal ontwerp bureaus bezig met het uitwerken van een stedenbouwkundige visie voor deze wijk. Hieruit zal de gemeente uiteindelijk een definitieve keuze maken waarna de werkzaamheden kunnen worden begonnen. De bedoeling is dat er in totaal zo'n negenhonderd tot duizend woningen zullen komen te staan in allerlei categorieën. Er zullen dus zowel appartementen als grondgebonden woningen verrijzen en er zal zowel gehuurd als gekocht kunnen worden. De woningen zullen variëren van twee-onder-een-kap tot zelfbouw. Ook sociale huurwoningen zullen in deze wijk worden opgenomen. De toekomstige bevolking van deze nieuwe wijk zal dus een afspiegeling van Weert in zijn geheel vertegenwoordigen. Er zal waarschijnlijk worden gekozen voor een hoven-structuur met een autoluw klimaat waar een optimale leefruimte

Nieuwbouw centrum

voor kinderen en ouderen zal zijn. Landschappelijke- en cultuur-historische elementen uit de omgeving zullen in het nieuwe Laarveld worden opgenomen en zo bijdragen tot het eigen karakter van deze wijk.

Starters

De vraag naar starterswoningen in Weert is vele malen groter dan het aanbod. De gemeente zal de komende jaren circa dertig starterswoningen bouwen, een aantal dat bij lange na niet toereikend zal zijn. In navolging van andere gemeentes gaan daarom ook in Weert stemmen op om huurwoningen die op de slooplijst staan aan jonge starters te verkopen. Voor een oude wijk als Keent zou dat meerdere positieve gevolgen kunnen opleveren. Ten eerste zou het bijdragen aan (noodzakelijke) verjonging van de wijk en ten tweede zou er daardoor een betere verhouding tussen huur- en koopwoningen ontstaan. Bovendien treedt er vaak een kwaliteitsverbetering op in het woningbestand wanneer huurwoningen in eigendom van particulieren komen omdat jonge starters vaak bereid zijn om te investeren in hun woning.

9.1.1 Betrokken en doortastend

Wonen Weert beheert ongeveer 5600 woningen en dat betekent dat in de gemeente Weert bijna eenderde van alle woningen een huurwoning van Wonen Weert is. De corporatie heeft met Simon Jansen een bevoegen directeur in huis: "We hebben een belangrijke maatschappelijke functie om iedereen goede huisvesting te bieden. Samenwerken en openheid staan daarbij centraal. Zo hebben we een onafhankelijke Weerter Inwonersraad in het leven geroepen, die ons adviseert op het brede terrein van wonen. Hun inbreng nemen we heel serieus, we hebben ons zelfs verplicht minstens de helft van de beleidsadviezen over te nemen."

Wonen Weert bouwt voor alle mensen en wensen en heeft dan ook een breed aanbod. Daarbij houdt Simon Jansen de markt nauwlettend in de gaten: "Naast de bekende starters-wonin-

gen en eengezins-woningen met een tuin, zien we steeds meer vraag naar de combinatie van wonen en zorg, zodat mensen die hulpbehoevend zijn toch lang zelfstandig kunnen blijven wonen. Een goede zaak, want het is belangrijk dat wijken gemêleerd van samenstelling zijn, dat komt de leefbaarheid en gemeenschapszin alleen maar ten goede." Het sociale gezicht van Wonen Weert was ook goed te zien bij het Franciscus Hospice aan de Doolhofstraat van de Stichting Eerbied voor het Leven, een liefdevolle thuisvervangende plek voor mensen in de laatste fase van hun leven die om uiteenlopende redenen niet thuis kunnen of willen sterven. Het hospice is gevestigd in een prachtige oude monumentale villa met een grote tuin en rondom een vijver. Kortom, de best denkbare locatie. Er was alleen geen geld. Wonen Weert sprong in de bres, kocht het pand, liet het opknappen en verhuurt het de eerste vier jaar

gratis aan de Stichting, met de optie het stapsgewijs in eigendom te krijgen. Met recht een schoolvoorbeeld van samenwerking, waarbij iedereen zich tot het uiterste heeft ingezet.

9.1.2 Uw verhuizing is onze zorg

De naam Joosten is in Weert een begrip. Dit mede doordat de naam menig bedrijfspand heeft gesierd. Het verhuisbedrijf opende al in

1904 zijn deuren. Frans Joosten, grootvader van de huidige eigenaar Frans-Joseph, gaf zijn naam aan dit bedrijf. F. Joosten Verhuizingen heeft door de jaren heen verschillende locaties gehad, allemaal in het Weertse.

Frans-Joseph: "Vanaf 1978 ben ik deel uit gaan maken van het familiebedrijf, toen onder leiding van mijn vader, Pierre Joosten. Ik voelde mij al snel thuis in de verhuiserwereld, ik was er tenslotte mee opgegroeid. In 1988 heeft mijn vader, die toen al 51 jaar in het bedrijf zat, zijn materieel verkocht aan een transportbedrijf. Onze bedrijfsactiviteiten zijn toen beëindigd en wij verhuisden met het gezin naar België. Steeds ben ik werkzaam gebleven in de transportwereld. Tot aan de dag in juli 2003, waarop mijn vader stierf, hebben mensen uit Weert hem om advies gevraagd over verhuizen. Hij hielp altijd graag. De stap was klein om naar

Weert terug te gaan. Hier ben ik bewust in 2003, F. Joosten Verhuizingen opnieuw gestart. De naamsbekendheid was er nog steeds en de klantenkring breidde zich snel uit. Mede door de vestiging in België, bestrijken we een groot gedeelte van de Benelux. Onze kernactiviteiten zijn het verhuizen van particulieren, bedrijven en instellingen. De verwachtingen zijn hoog en ik werk elke dag aan goede service en vertrouwen in verhuizen. De slogan, uw verhuizing is onze zorg, houden we in ere."

Het bedrijf maakt grote sprongen. Voor deze groei zijn nieuwe medewerkers aangetrokken. Mijn vraag over de toekomst, beantwoord hij met: "We leven nu en het gaat prima zo. Alle mogelijkheden liggen open. Natuurlijk is het mooi als er één van mijn kinderen het bedrijf zal voortzetten. Dat is hun keuze. Ik kan tenslotte nog ruim twintig jaar mee..."

9.2 Zorg voor ouderen

Het ouder worden brengt vaak beperkingen met zich mee. Vaak wordt ernaar verwezen als ‘ouderdomskwaaltjes’, maar in sommige gevallen maakt de vergrijzing inbreuk op het lichamelijke, geestelijke, sociale en praktische functioneren van iemand. Daarom woont 3,7 procent van alle 65-plussers in Nederland in een verzorgingshuis. Niet altijd is er een noodzaak tot volledige zorg, maar kan met een helpende hand van een professionele instantie en wat extra zorg de zelfstandigheid van een oudere persoon gewaarborgd blijven. Het is zaak dat ondersteuning wordt geboden waar dat nodig en gewenst is.

Stichting Ouderenzorg Weert beheert twee verzorgingshuizen: Van Berlo Heem en Ververshof. In Van Berlo Heem wonen 137 ouderen en in Ververshof 85. Daarnaast beschikt de stichting over 154 aanleunwoningen voor ouderen. Het voornaamste doel van Stichting Ouderenzorg Weert is het bieden van huisvesting, begeleiding, zorg en zonnodig verpleging aan ouderen.

De heer Peter Litjens is al 27 jaar in dienst van Stichting Ouderenzorg Weert. Hij heeft de organisatie zien groeien tot een succesvolle instantie waar ongeveer 265 eigen medewerkers en 230 dierbare vrijwilligers alles op alles zetten om de ouderen in Weert de verzorging te bie-

den waar ze recht op hebben. “Bij ons draait alles om vier belangrijke kernbegrippen: respect, vertrouwen, veiligheid en sfeer”, vertelt hij. “Wij hebben respect voor de levenservaring van oudere mensen en hun persoonlijk leven. Onze verzorgenden zetten zich in om ieders vertrouwen te winnen. Wederzijds vertrouwen is immers de basis voor de onderlinge relatie. Onze bewoners moeten zich veilig en beschermd voelen in hun woonomgeving en we besteden daarom veel aandacht aan brand- en inbraakpreventie. Tenslotte proberen we een sfeer te scheppen waarin iedereen zich prettig en op zijn gemak voelt.” Dat deze missie gelukt is, bewijst de reactie van een bewoner: “Ik heb 2 dochters, maar de verzorgsters beschouw ik ook een beetje als mijn dochters”.

Zorgen voor ouderen blijft voor Stichting Ouderenzorg Weert niet beperkt tot de inwonende personen. Extramuraal Zorg (thuiszorg) omvat geplande en ongeplande zorg aan ouderen en biedt hun de mogelijkheid op een verantwoorde wijze langer zelfstandig te blijven wonen. De te verrichten handelingen kunnen van verzorgende, begeleidende, huishoudelijke of verpleegkundige aard zijn. Naast het reguliere zorgaanbod biedt de Stichting Ouderenzorg

